

logiikan lakien mukaan tietoisesti nauramme taikauskolle, tekee alitajuntamme meille kepposet ja toteuttaa sen, mille tajunnassamme nauramme. Taikauskon alueella vallitsee nimittäin toteutumispakko. Niillä asioilla, joille me nauramme tai joita me pelkäämme, on taipumus käydä toteen. Psykiatrimme, psykoterapeuttimme ja psykologimme ovat havainneet tämän seikan, sillä se kuuluu niihin tosiasioihin, joita voidaan tutkia tieteellisesti.

Luonnontieteilijät eivät voi seurata meitä enää silloin, kun astumme maagiselle tai hengelliselle areenalle, tai silloin, kun joudumme tekemisiin tuonpuoleisten ja yliluonnollisten tapahtumien kanssa, jotka ovat ristiriidassa järkemme kanssa. On olemassa korkeampi luonnonjärjestys, jossa syyn ja seurauksen yksinkertaiset lait eivät päde. Tätä järjestystä ei voida analysoida tieteen keinoilla; se voidaan käsittää ainoastaan uskolla. Ja tämä uskon maailma ei ole myytti eikä mielikuvituksen tuote. Se voidaan havaita ja kokea yhtä hyvin demonisen kuin jumalallisen luonteensa puolesta. Usko tuo todellakin mukanaan korkeampien asioiden oivalluksen.

Uusi Testamentti nimittää tätä oivaltamista ja vakuuttuneeksi tulemistä sanalla *elenchos*. Uskovaiselle tämä varmuus, *elenchos*, on yhtä todistusvoimainen kuin matemaattinen koe. Esimerkiksi ylösnousemusta ei voi kokeilla tieteellisesti tai matemaattisesti, sillä se voidaan käsittää vain uskon kautta. Mutta uskovaiselle ylösnousemuksen todellisuus on samanlainen tosiasia kuin matemaatikolle kaksi kertaa kaksi. Tässä korkeammassa maailmanjärjestyksessä maaginen tapahtuma on Raamatun hengellisen tapahtuman demoninen vastakohta. Raamatun keskeisimmät asiat ovat vapauttaminen, uudestisyntyminen, loppuunsaattaminen ja täydellisyys, kun taas magian päämäärä on hävitys, tuhoaminen, kaaos ja pimeys.

Siitä huolimatta, että tämä korkeampi maailma ei ole alistettavissa järjen päätelmille, on kuitenkin mahdollista tietystä määrin ymmärtää sen jumalallista ja demonista luonnetta. Luonnollisen ja hengellisen maailman kontaktin ja ristiinmenon vuoksi voidaan siitä saatujen erilaisten välähdysten ja tilastollisten tosiseikkojen avulla aavistaa yliluonnollisten ilmiöiden luonne. Tällä en suinkaan halua rakentaa tietä luonnolliselle teologialle.

Mitä tekemistä tällä kaikella on taikauskon kanssa? Tosiasia on se, että taikauskolla on sellaisia vaikutuksia, joita luonnontieteilijät eivät ole havainneet. Sen tähden, että he eivät voi sovittaa niitä mihinkään klassiseen taudinkuvaan, he eivät ymmärrä niitä. Mutta vaikka olisikin mahdollisuus niiden luokitteluun, tehtäisiin diagnooseissa hirveitä erehdyksiä. Samoin kuin yksinkertainen maallikkoevankelista saattaa erehtyä määritellesään endogeenisen depression tai skitsofrenian riivaukseksi, voi psykiatri erehtyä määrittelemään demonisuuden, salaoppisen ahdistuksen ja riivauksen psykoosiksi.

Psykiatri ja teologi ovat yhtä erehtyväisiä mielisairauksien arvioimisessa. Jos kieltäydymme kuuntelemasta toisiamme, emmekä tunnusta työmme rajoituksia, meillä ei ole oikeutta harjoittaa ammattiamme.

Jotta saisimme käsityksen salaoppisten asioiden oireiden ja vaikutusten määrästä, keräämme ne nyt kolmeen ryhmään. Useimpia näistä vaikutuksista on jo kuvattu tavalla tai toisella edellä esitetyissä esimerkeissä, mutta täydennämme listaa silloin kun se on tarpeellista.

H e n g e l l i s e l l ä alueella: tuntoa, ei kosketusta hengellisiin asioihin, fanaattisuutta, rauhattomuutta, lainomaisuutta, välinpitämättömyyttä, hengellistä ylpeyttä, farisealaisuutta, keskittymisen puutetta Jumalan sanan kuuntelemiseen, omahyväisyyttä, pilkanhalua, tylsyyttä Pyhää Henkeä kohtaan, itsepäistä epäuskoa, paatumusta, uskonnollista harhaluuloa, kaiken jumalallisen vastustamista, epäilyksiä ja niin edelleen.

P s y y k k i s e l l ä alueella: pelkotiloja, runsasta vuoteenkastelua, depressioita, uhmaa, seksuaalista raiteilta suistumista, hillinnän puutetta, äkkipikaisuutta, juoruilunhalua, kleptomaniaa, ahdistuneisuutta, intohimoisuutta, neurooseja, kostonhalua, unissakävelemistä, itsemurha-ajatuksia, riidanhalua, himoa, painajaisunia, alkoholismia, anteeksiantamattomuutta, harhakuvitelmia, pakkomielteitä ja niin edelleen.

O r g a a n i s e l l ä alueella: epänormaaleja kohtauksia, perinnöllisiä vaivoja, kroonista iho- ja päänsärkyä, kaatumatautia, hysteerisiä kouristuksia, halvaantumista, lukuisia keskenmenoja, hermostollisia tauteja, kuuroutta, nytkähtelyä ja niin edelleen.

Aina ei kuitenkaan voi edellyttää, että nämä oireet liittyvät salaoppiseen

tapaukseen, vaikka asianlaita usein onkin niin. On olemassa sen laatuista sairautta ja masennusta, joka voidaan todeta lääketieteellisesti. Mutta tässä ovat kysymyksessä ne ihmiset, jotka ovat olleet tekemisissä taikauskon ja noituuden kanssa. Heidän keskuudessaan on usein tämän laatuista oireita. Siitä huolimatta, että tällaiseen sairauteen löytyy joku tavallinen syy, on kuitenkin olemassa se mahdollisuus, että salaopin harjoituksella on siinä oma osuutensa. Mutta lausetta: "Salaopin harjoittaminen johtaa hermostollisiin ja psyykkisiin vaivoihin", ei saa koskaan ymmärtää kääntäen: "Hermostolliset ja psyykkiset vaivat ovat merkinä salaoppien harjoittamisesta." Tämä olisi hirvittävä, lyhytnäköinen johtopäätös. Salaoppien harjoittamisen lisäksi on monia muita depressioita aiheuttavia tekijöitä.

2. Miten meidän on suhtauduttava kaikkiin salaoppiin ja taikauskon aiheuttamiin oireisiin ja vaikutuksiin? Onko meidän alistuttava niihin? Voidaanko tämä leveä, samea virta pysäyttää? Onko olemassa mitään tehokasta puolustuskeinoa? Itse asiassa voidaan tehdä paljon taikauskon leviämisen ja kasvun ehkäisemiseksi. Helpoin tapa on väittää koko ongelmaa olemattomaksi. On olemassa psykologeja, jotka sanovat: "Puhe taikauskosta on hölynpölyä ja valistuneisuuden puutetta." Eihän kannata taistella olematonta vihollista vastaan. Jos taikauskon ongelmaa väheksytään näin, ei saavuteta tuon salaperäisen alueen ydintä. Ihmiset pystyisivät taistelemaan tehokkaammin salaoppeja ja taikauskoa vastaan, jos he ymmärtäisivät niiden todellisen luonteen. Valitettavasti meidän kasvatuksemme suosii taikauskoisten mielipiteiden leviämistä. Lapsille kerrotaan jo varhain kodeissa ja kouluissa noidista ja muista vastaavista ilmiöistä.

Tämä tapahtuu suuressa tietämättömyydessä, koska ei olla selvillä näiden asioiden kauheista vaikutuksista. Meidän olisi kiireesti päästävä eroon noita- ja loihtijasaduista, ja niistä elokuvista ja teatterikappaleista, joilla on sellainen motiivi. Tämän tapainen audiovisuaalinen materiaali syöpyy syvälle lapsen mieleen. Syvyyspsykologia osoittaa kuvien vaikutuksen nuoreen mieleen. Nämä mielikuvat häviävät harvoin perinpohjin ihmisen alitajunnasta. Ne ovat vain piilossa älykkyyden ja loogisen ajattelun fasadin takana. On huomattu,

että täysikasvuisen elämää hallitsee suurelta osalta se materiaali, jonka hän on imenyt itseensä kasvuprosessin aikana. Täysi-kasvuiset voivat nauraa taikauskolle, mutta he ovat silti ääriään myöten sitä täynnä. On anteeksiantamatonta, jos pyhäkoululapsille jaetaan kristillisiä vihkosia, jotka sisältävät tarinoita noidista. Tässä yhteydessä voisin mainita nimiä, mutta en halua loukata ketään. Olen ottanut yhteyden näiden lehtisten toimittajiin. On ilahduttavaa, että Etelä-Afrikan hallitus päätti vuonna 1949 poistaa kaikki kauhusadut koulukirjoista. Vuonna 1950 oli sanomalehdessä, että Japanin kasvatustieteiden ministeriö oli asettanut komitean taistelemaan taikauskoa vastaan. Me valistuneet eurooppalaiset emme vielä ole niin pitkällä.

Ainoa todellinen puolustusmetodi taikauskoa ja salaoppeja vastaan on Kristus. Olemme jälleen lähtökohdassamme. Ainoastaan Kristuksesta käsin voimme ymmärtää magian ja noituuden syvyyden, ja vain Hänen kauttaan me voimme voittaa ne. Hän yksin on voittanut tämän maailman ruhtinaan, vain hän kykenee voittamaan saatanan juonet. Ristinkuolemansa ja ylösnousemuksensa kautta Kristus johtaa meidät voittokulkuun kaikkien pahuuden lyötyjen valtojen edessä, jos me seuraamme Häntä. Kuvaan tätä vapautusta muutamilla esimerkeillä.

165. 13-vuotias poika valitti väsymystä ja selkäkipuja. Vanhemmat luulivat ensin, että kysymyksessä oli ylirasitus, koska köyhän perheen lasten oli autettava pelto- ja metsätöissä.

Poika tuli vähitellen työkyvyttömäksi, jolloin isä lähetti hänet lääkäriin. Tutkimuksen tulos osoitti hänen kärsivän hermo- ja selkäydintuberkuloosista. Lääkäri selitti isälle, että hän ei voinut enää auttaa. Poika olisi pitänyt toimittaa lääkäriin paljon aikaisemmin. Tauti oli jo saanut liian voimakkaan otteen pojasta.

Onneton isä kysyi mitä hänen sitten pitäisi tehdä. Lääkäri vastasi: "Viekää poikanne tämän miehen luo, hän voi tehdä enemmän kuin lääkärit." Isä lähti pojan kanssa lääkärin neuvoman loihtijan luokse. Loihtijan vastaanottohuoneessa oli virallisia todistuksia siitä, että hän oli menestyksellisesti parantanut kulkutauteja ja muita sairauksia. Loihtija asetti pojan suuren peilin eteen. Hän tuijotti poikaa kiinteästi ja sanoi: "Poika, sinun laitasi on huonosti. Sinun olisi pitänyt tulla aikaisemmin. Katsotaanpa,

mitä voimme tehdä." Sitten hän teki kolme ristinmerkkiä pojan yli, siveli kolme kertaa hänen selkärankaansa ja mutisi samalla latinaksi. Hän antoi pojalle Arnica-tinktuuraa ja käski pojan hieroa sitä selkäänsä joka päivä. Kuukauden kuluttua pojan piti tulla uudelleen. Loihtija evästi vielä poikaa sanomalla: "Sinun on uskottava minua, jos haluat parantua." Kun he tekivät lähtöä isä huomasi, että kaikille potilaille annettiin samaa Arnica-tinktuuraa. Tosiasiassa loihtija antoi tuota tinktuuraa yhtä hyvin migreenistä kärsivälle kuin jäsenensä nyrjäyttäneelle. Poikkeuksen muodostivat verenmyrkytyspotilaat, joita hän hoiti kuumalla maissihauteella. Parantamisprosessin ytimen muodostivat maaginen sively ja Kolminaisuuden tai saatanan nimen lausuminen, eivätkä nämä lääkkeet. Poika kävi kolme kertaa loihtijan luona ja parani täysin hänen hoitonsa ansiosta. Pojasta kasvoi suuri, voimakas mies.

Kun hän meni naimisiin, hänen kristillismielinen vaimonsa yritti saada hänet mukaan seurakunnan Raamattutunneille. Jumalan sana puhutteli miestä, ja hän halusi seurata Kristusta. Tehtyään tämän päätöksen hän alkoi kärsiä vaikeista ahdistuksista, depressioista ja itsemurha-ajatuksista. Tämä ahdistunut mies kertoi minulle sielunhoidossa, että hänen elämänsä oli sujunut normaalisti paranemisen jälkeen.

Vasta sitten, kun hän oli alkanut rukoilla ja lukea Raamattua, oli helvetti päässyt irti. Depressiot olivat niin voimakkaita, että hän oli tehnyt kolme itsemurhayritystä. Lääkäri oli kuitenkin pelastanut hänen henkensä. Kun lääkäri oli nähnyt hänen mukanaan olleen myrkkypakkauksen, hän oli sanonut: "Tämä myrkky olisi riittänyt tappamaan kymmenen ihmistä."

Vaikeimpien ahdistusten aikana uskovainen vaimo ja seurakunnan rukouspiiri olivat rukoilleet miehen puolesta. Seurakuntaveljet olivat myös rukoilleet useita kertoja ja asettaneet kätensä hänen päälleen. Taistelu kesti muutaman kuukauden. Kristus sai lopulta voiton. Mies vapautui kokonaan loihtijan maagisen käsittelyn seurauksista. Siinä, missä synti oli tullut suureksi, oli armo tullut vielä suuremmaksi.

166. Nainen kävi luonani sielunhoidossa. Synnintunnuksesta huolimatta hän ei saanut pelastusvarmuutta. Hänen epäilyksensä muistuttivat vastarintailmiöitä. Epäilin salaopin vaikutusta. Seuraavat seikat tulivat silloin

ilmi. Hänen äitinsä oli loihtinut lapsensa näiden sairastaessa. Lasten oli pitänyt ristiä kätensä silloin kun äiti oli lausunut maagisen loitsun Kolminaisuuden nimessä. Nainen kertoi, että hänen kaikki sisaruksensa kärsivät depressioista. Heillä oli myös seksuaalisia ongelmia.

Toisaalta sisarukset halusivat antaa elämänsä Kristukselle — he olivat usein käyneet rukoustaistelua sen puolesta — toisaalta he olivat langenneet toiseen äärimmäisyyteen ja torjuneet kaiken kristillisyyden. Kerran hänen sisarensa oli sanonut: "Olen kirouksen vallassa." Osoitin tälle ahdistuneelle naiselle tien Kristuksen luo, ja kerroin hänelle kaikesta siitä, mikä kuuluu salaoppisten rasisitusten voittamiseen. Nainen meni kotiinsa, rukoili ja taisteli koko yön, ja tuli sinä yönä vapaaksi Jumalan armosta. Myöhemmin hän tuli luokseni kertomaan, että hän oli vapautunut täydellisesti. Hän sanoi vielä, ettei hän ollut koskaan ollut näin onnellinen.

167. Taikauskon turmiollinen valta tulee selvästi esille sen papin kokemuksesta, joka kirjoitti ennen sotia kuuluisan artikkelin Rosenbergin kirjaan "Mythos des 20. Jahrhunderts" (20. vuosisadan myytti). Hänen saamansa ja opetuksensa puhuivat voimakkaasti taikauskoa ja salaoppien harjoittamista vastaan.

Eräänä päivänä hän päätti hankkia tehokkaan todisteen ennustamista vastaan. Hän antoi astrologin laatia itselleen yksityiskohtaisen horoskoopin. Pappi luuli voivansa sen avulla todistaa, että taikauskoa ei ole olemassakaan. Hän oli näet varma siitä, että horoskooppi ei pitäisi paikkaansa. Tämä toive ei toteutunut. Kahdeksan vuoden ajan hän synkkänä seurasi sen toteutumista. Lopulta hän havaitsi itsessään tämän taikauskon kirouksen. Hän teki synnintunnustuksen ja luovutti uudestaan elämänsä Jeesuksen suojeluksen.

Siitä päivästä lähtien horoskooppi ei enää pitänyt paikkaansa. Hänen elämänsä alkoi kulkea aivan toisia ratoja kuin "kosmobiogramma" (horoskooppi). Oliko hän joutunut suggestion uhriksi? Oliko hänen alitajuntansa uskonut horoskooppiin? Vai olivatko demonisen taikauskon kynnet päässeet raapimaan uskovaista pappia? Kysymykset jäävät avoimiksi. Mutta joka tapauksessa Kristus todisti olevansa suuri Vapahtaja. Yhä tiheämmäksi käyvä taikauskon verkko murtui. Hän ei olisi onnistunut

murtamaan sitä omilla voimillaan. Kahdeksan vuoden kokemukset osoittivat sen.

68. Hieno todistus Kristuksen kautta vapautumisesta on erään tytön rukousvastaus. Hän on nykyään diakonissa. Tyttö oli tunnetun jumalanmiehen tytär. Hänen isällään oli runsaasti armolahjoja. Isä oli ottanut kotiinsa salaoppien rasiuksista kärsivän miehen, jotta hän voisi antaa tälle jatkuvasti sielunhoitoa. Ahdistunut mies kärsi öisin hirveistä pelko- ja tuska-kohtauksista. Vaikutti siltä, että itse paholainen riivasi häntä. Näiden kohtausten syyt olivat selvät. Mies oli harjoittanut nuoruudessaan loihtimista ja kärsi nyt mielettömyytensä nurjasta puolesta. Talon tytär järjesti rukouspiirin rukoilemaan miehen puolesta.

Eräänä yönä käytiin merkillinen kamppailu. Tyttö rukoili yksin huoneessaan miehen puolesta. Rukoustaistelussa hän pyysi, että Herra voisi asettaa ahdistuneen miehen vaivat hänen päälleen ja sitten vapauttaa hänet (tytön). Yhtäkkiä hän tunsu salaperäisen voiman huoneessaan. Hän huomasi makaavansa lattialla hirvittävien käsien otteessa. Hän ei voinut liikkua, vaan makasi siinä tuntikausia. Hän pystyi vain huohottamaan: "Herra auta minua!" Tyttö kävi tuona yönä hirveän helvetin läpi. Myöhään aamulla hän laahusti makuuhuoneestaan olohuoneeseen.

Kun hänen äitinsä näki hänet, hän huusi: "Lapsi, miltä sinä näytät?" Tyttö näytti rumalta, kalpealta ja kuolemanväsyneeltä. Hän ei kyennyt puhumaan kunnolla sanaakaan. Hän kertoi äidilleen rukoustaistelustaan. Vanhemmat pyysivät, että hän ei tekisi sellaista toista kertaa. Tuntia myöhemmin mies tuli ulos huoneestaan. Iloisena ja lauenneena hän kertoi aamiaisella, että Herra oli vapauttanut hänet edellisenä yönä. Hän oli kuin uudestisyntynyt. Sen yön jälkeen hän pääsi eroon vaivoistaan ja ahdistuksistaan. Herra oli kuullut uskollisen tytön rukoukset ja lahjoittanut vapauden kahleissa olevalle. Tyttö ei kärsinyt jälkiseurauksista. Hän toipui nopeasti rukoustaistelustaan.

"Jeesus armon soi, Voiton meille toi,

Hän on valkeus, tie totuus elämä.

Hän, vanhurskaus, Armo, laupeus

Meille nyt on ilmestynyt ylhäältä.

Hän koitto on, Hän valaisee ja

kuolon kahleet katkaisee,
poistaa orjuuden ja kuorman syntien.
Nyt jo aavistaa me saamme autuuden."

Muuan uskovainen opettaja, joka oli Johannes Seitzin työtoveri, kertoi minulle työstään. Hänen kokemuksensa ovat niin voimakkaita ja ihania todistuksia Jeesuksesta, että en voi olla kertomatta niitä Jumalan kunniaksi. 169. Hän oli saanut opettajanpaikan vauraassa maalaiskylässä. Hyvinvoivat, mukavuudenhaluiset maanviljelijät eivät kaivanneet Vapahtajaa. Niinpä opettaja jakoi kristillisiä lehtiä jokaiseen kotiin. Jos kerran maanviljelijät eivät tulleet kirkkoon, niin kirkko tuli heidän luokseen. Tällaisella ovelta ovelle käynnillä rikas mies kysyi häneltä:

"Uskotteko te traktaattienne sanomaan?" "Tietenkin, enhän näitä muuten jakaisikaan", opettaja vastasi. "Voiko tosiaankin luottaa siihen, että nuo asiat ovat totta? Eivätkö ne olekin vain hurskasta puhetta?" mies jatkoi kyselyään. Jeesuksen todistaja vastasi: "Näiden asioiden paikkansa pitävyydestä vakuuttuneet kristityt ovat kirjoittaneet nämä traktaatit. Voitte luottaa heihin täydellisesti." "Sen haluaisin tehdä", mies sanoi. "Muistatteko viime sunnuntain traktaatin?" mies jatkoi. "Siinä puhuttiin jotain uskon kautta paranemisesta. Voiko teidän Jeesuksenne parantaa minun vaimoni?" Opettaja vastasi: "Olen varma siitä, että Hän voi. Muutoin Jeesus ei olisi sama eilen, tänään ja iankaikkisesti." "Silloin otan teidät sanoistanne kiinni", mies sanoi. "Tulkaa katsomaan vaimoani. Lääkärit eivät voi auttaa häntä." "Mikä häntä vaivaa?" opettaja kysyi. "Se on jokin hermostollinen sairaus tai jotain vielä pahempaa", mies vastasi. "Voiko teidän Jeesuksenne parantaa sellaisiakin vaivoja?" "Jeesus voi parantaa kaiken, senkin, missä kaikki inhimillinen taito epäonnistuu", opettaja vastasi.

Maanviljelijä lähti opastamaan opettajaa, merkillistä kyllä, ei asuintaloon, vaan latoon. Tikkaat johtivat ladon ylisille. Hämmästynyt opettaja kiipesi miehen perässä. "Tuolla perimmäisessä nurkassa on hänen kamarinsa", mies selitti. He tulivat vahvasti varmistetun oven luo. Mies avasi rautaiset varmuuslukot, ja he astuivat huoneeseen. Mies jäi seisomaan oviaukkoon estäen poispääsyn. Huoneessa oli vastenmielinen tunnelma. Seinät oli sivelty loalla ja verellä. Ikkuna raudoitettu. Sijaamaton vuode oli ainoa huonekalu.

Pimeyden valta alkoi ahdistaa opettajaa. Hän rukoili hartaasti: "Herra, suojaa minua verelläsi. Varjele minua saatanan vallalta. Seiso rinnallani. En tiedä mitä täällä on tekeillä. Mutta tiedän, että sinä voitat kaiken pahan." Sitten huopa liikahti vuoteella, ja kauheat kasvot tulivat esiin. Nainen tuijotti hetken sisääntulijaa. Sitten hän hyppäsi ylös ja kumartui alas hyppyyn valmistautuvan villieläimen tavoin.

Rukoileva opettaja seiso liikumattomana turvautuen Jeesuksen suojelukseen. Nainen hypähti häntä kohden ja aikoi ryhtyä kynsimään hänen silmiään. Mutta puolen metrin päässä hän laski kätensä alas, palasi vuoteelleen ja valmistautui uuteen hyppyyn. Tätä menoa jatkui koko ajan. Nainen hyppäsi häntä kohden ja aikoi käydä häneen käsiksi kuin peto saaliiseensa. Mutta aina viime hetkellä hän peräytyi ja juoksi vuoteelleen. Sitten riivaajien vallassa oleva naisparka alkoi pilkata Kristusta. Hänen oma miehensäkin säikähti kuullessaan hänen hirvittävät herjauksensa. Hän nosti paitansa ylös ja näytti takapuoltaan kauhistuneille miehille. Opettaja pyysi jatkuvasti apua Jeesukselta. Hänelle selvisi lopullisesti, että kysymyksessä ei ollut mielisairaus vaan riivaustapaus. Hänellä oli vähän kokemusta tällä alueella. Hän oli tietämättään ja tahtomattaan joutunut tekemisiin demonien vallan kanssa.

Mutta hän sai voimaa taistelussa. Hän pyysi Herraa kahlehtimaan riivatun niin, että tämä asettuisi rauhallisesti vuoteeseen. Siinä silmänräpäyksessä häntä kuultiin. Nainen asettui rauhallisesti vuoteelle. Hän pysyi siinä vain muutaman minuutin, sitten sama taistelu alkoi uudelleen. Lopulta rukoileva opettaja korotti äänensä ja huusi: "Jeesus on voittaja!" Nainen palasi heti vuoteelleen ja pysyi rauhallisena. Taistelu näytti olevan ohi.

Maanviljelijä sanoi opettajalle: "Nyt voimme lähteä." Hän lukitsi ovet. Ulkona hän selitti: "Tuolla tavalla hän ei ole vielä koskaan raivonnut. Vieläkö te rohkenette uskoa paranemiseen?" Taistelun uuvuttama opettaja vastasi: "Kyllä, Kristus voi parantaa teidän vaimonne. Lääkärit eivät voi auttaa häntä. Mutta ensin teidän on luovutettava oma elämänne Kristukselle ja rukoiltava myös vaimonne vapautumisen puolesta." "Minä en osaa rukoilla", mies vastasi. "Sitten te aloitatte tänään", sanoi opettaja. "Rukoilkaa te minun puolestani. Minä en jaksa uskoa, että tuo nainen saa vielä ymmärryksensä

takaisin ja paranee. Minulla on kaksi psykiatrin lausuntoa siitä, että hän on parantumaton. Jo mielisairaalassa hän käyttäytyi kuin villieläin. Hän repi hiuksiaan, riisui vaatteensa ja juoksenteli alasti. Hän söi omaa likaansa ja kävi käsiksi lääkäreihin ja hoitajiin. Samalla tavalla hän raivoaa kamarissaankin. Voiko tuollaista naista enää auttaa?" Opettaja vastasi: "Miksi kaikkivaltias Jumala ei pystyisi auttamaan onnetonta luontokappaletta? Teidän vaimonne ei ole sairas. Hän on pimeyden voimien riivaama. Lääketieteelliset toimenpiteet eivät poista riivaajia. Ainoastaan rukous ja paasto poistavat ne." Mies kysyi huolestuneena: "Kuinka ihminen joutuu riivaajien valtaan?" "Loihtimisen, taikauskon, povaamisen ja maagisen parantamisen kautta," opettaja selitti. "Sain rukoillessani vaimostanne sellaisen käsityksen, että hän on harjoittanut spiritismiä. Hän on ehkä liikuttanut pöytää ja ollut kosketuksissa kuolleisiin." "Tuo voi pitää paikkansa. Vaimoni harrasti sellaisia asioita," mies sanoi. Opettaja kysyi häneltä: "Onko se teidän mielestänne raskas synty?" "Kyllä," mies myönsi. "Hyvä, sitten rukoilen teidän molempien puolesta." "Mutta vaimonihan on täysi hullu. Lääkärit sanoivat, että hän on parantumaton, ja te sanotte, että hän voi parantua. Minä en voi uskoa sitä. En voi parhaalla tahdollanikaan ymmärtää kuinka teidän Jumalanne voisi tehdä sellaista." Miehet olivat keskustelun kuluessa tulleet portille ja erosivat siinä.

Opettaja oli aivan suunniltaan mennessään kotiinsa. Raskaat ajatukset ahdistivat hänen mieltään. Mihin hän olikaan joutunut? Ei kai hän ollut yliarvioinut itseään? Hänhän oli kokematon kristitty. Jos Kristus ei johdakaan taistelua voittoon, ei maanviljelijä, tuo maailmanihminen, ikinä halua kuulla sanaakaan Jumalasta. Miehestä tulisi pilkkaaja, joka kertoisi kaikkialla Kristuksen voimattomuudesta. Epäilykset ja hätä ajoivat opettajan rukoilemaan: "Herra Jeesus, ole armollinen ja laupias ja auta tuota kahleissa olevaa naisparkaa. Kukaan ei pysty häntä auttamaan, ainoastaan sinä. Katso rukoukseni puoleen. Kuule minua nimesi tähden." Kotona opettaja ei kertonut vaimolleen mitään. Hän ei halunnut kietoa häntä mukaan tähän hirveään asiaan.

Seuraavana sunnuntaina opettaja kulki jälleen jakamassa traktaatteja. Hän halusi kulkea sen talon ohi, jossa riivattu nainen asui. Mutta maanviljelijä

näki hänet ja kutsui häntä tulemaan luokseen. "Minun on näytettävä teille jotakin", hän sanoi. Opettaja ajatteli: "Nyt se näytelmä taas alkaa." Mutta hän erehtyi. Mies vei hänet keittiöön, jossa hänen vaimonsa keitti parhaillaan ruokaa. Nainen ei tuntenut häntä, eikä opettaja viitannut sanallakaan hänen sairauteensa. Hän kiitti Herraa koko sydämestään, sillä Hän oli ihmeellisellä tavalla paljastanut voimansa tuossa kiusatussa naisessa.

Maanviljelijä kertoi opettajalle olohuoneessaan tapahtumien kulun.

Maanantaina hän oli tapansa mukaan mennyt viemään aamiaista vaimonsa vankilaan. Tuona aamuna vaimo istui ensi kerran vuosikausiin täysijärkisenä vuoteellaan. Hän puhui selvästi ja täsmällisesti ja pyysi rukoillen vaatteitaan. Mies rohkaisi mielensä ja saattoi vaimonsa taloon. Ensi töikseen vaimo siisti itsensä ja siivosi sitten koko asunnon. Hän valmisti ruokaa ja työskenteli koko päivän. Mies odotti koko viikon takaiskua. Tämä pelko osoittautui turhaksi, sillä vaimo pysyi terveenä.

Viikon päästä maanviljelijä odotti jälleen opettajaa portilla. "Tulkaa sisään", hän huusi. "Minulla on jotain uutta näytettävänä." He astuivat sisään.

Hänen vaimonsa oli soittamassa pianoa. Hän oli ollut aikaisemmin erinomainen soittaja, ja nyt hän kykeni jälleen soittamaan. Mies kertoi, että vaimo oli käy ostoksilla kylässä ja oli hoitanut taloutta loistavasti. Kolme viikkoa ihanan vapautumisensa jälkeen rouva meni tapaamaan vanhempiaan Thüringeniin.

Hänen tulonsa herätti siellä suunnattoman ilon. Hän toipui täydellisesti kaikista vaivoistaan. Yhden ainoan kerran opettaja rohkeni ottaa puheeksi hänen sairautensa. Rouva ei muistanut mitään oleskelustaan mielisairaalassa. Ainoastaan paranemisestaan hänellä oli tietty vaikutelma. Hän kertoi että kaksi oli käynyt hänen luonaan. Toinen oli ollut täysin musta, toinen täysin valkoinen. Valkoinen mies oli huutanut: "Jeesus on Voittaja!" Silloin hän oli parantunut. Siitä, että opettaja oli käynyt hänen luonaan, hän ei tiennyt mitään. Opettaja piti sen omana tietonaan ja antoi kunnian Jumalalle. Nainen on ollut jo useita vuosia terveenä. Kristus oli voittanut kaikki demoniset voimat.

Toinen esimerkki, jonka opettaja kertoi minulle suullisesti ja sitten kirjallisesti, osoittaa vielä selvemmin salaoppisten puuhien saatanallisen

mahdin. Mutta sitä näkyvämpi on Jeesuksen voitto. Tällä kertaa annan opettajan itse kertoa tarinansa.

170. Ystäväni oli intohimoinen lukija. Hän kulutti kaikki rahansa kirjoihin. Salaoppien lumoihin joutuneena hän osti jokaisen niitä käsittelevän kirjan. Hän luki ja opiskeli tavallisesti yömyöhään. Niinpä "tuonpuoleiset asiat" ja "profeettojen viisaus" kietoivat hänet pauloihinsa. Lopulta hän alkoi elää näiden opetusten mukaan. Hän alkoi tehdä määrättyjä kokeita ja harjoituksia, ja ruokki itseään niiden tarjoamalla ravinnolla. Hän halusi saavuttaa niiden avulla "puhtaamman veren" ja "korkeamman olemassaolon".

Hänen päämääränään oli saada ilmestyksiä henkimaailmasta. Se sujui hyvin jonkin aikaa. Yhtäkkiä kaupungilla alettiin huhuta, että hänestä oli tullut mielisairas. Hän oli riehunut kotonaan mielipuolisesti ja uhkaillut jokaista pelottavalla tavalla. Hänet oli kiireesti toimitettu mielisairaalaan. Huhussa oli perää.

Sekaisin mennyt mies oli viety psykiatrisen osaston pehmustettuun selliin. Hän riehui ja raivosi kuin villieläin. Hänen mylvintänsä kuului melkein kaikissa sairaalan kerroksissa. Hän oli sellissä neljä päivää. Hänet oli puettu pakkopaitaan, jotta hän ei kävisi sisääntulijoiden kimppuun. Raivoamisestaan huolimatta hän säilytti ymmärryksensä selvänä. Hän tiesi tarkalleen kuka tuli hänen luokseen ja mitä hänelle puhuttiin. Hänen sisimmästään purkautui kauheita ääniä. Ne pakottivat hänet pilkkaamaan Kristusta. Jos hän ei totellut näitä ääniä, häntä kiusattiin kauhealla tavalla. Ei ollut epäilystäkään siitä, että hän oli joutunut pimeyden voimien valtaan ja demonien riivaamaksi.

Miehen vanhemmat olivat kristittyjä, ja he kertoivat hätänsä seurakuntansa papille. Rukouspiiri ryhtyi rukoilemaan sairaan puolesta. Mutta esirukouksista huolimatta miehen onneton tila vain paheni.

Äänet vaativat häntä entistä kiivaammin pilkkaamaan Kristusta. Viimein Herra kuuli lastensa rukoukset, ja mies pääsi pois sellistä ja psykiatriselta osastolta.

Muutamien päivien kuluttua tuli takaisku, mies tuli yhtäkkiä täysin sokeaksi. Rukouspiiri tuli jälleen hänen avukseen. Herra kuuli rukoukset, ja miehen näkö palasi. Mutta demonit eivät vielä kukaan irrottaneet otettaan miehestä.

Muutaman päivän levon jälkeen tapahtui onnettomuus. Hänen koko ruumiinsa oli spitaalivallan vallassa. Suuria märkäpesäkkeitä oli kaikkialla. Hänet vietiin taas sairaalaan. Sairaasta lähtevä vastenmielinen löyhkä täytti koko osaston.

Kukaan ei jaksanut viipyä hänen huoneessaan. Silloin veljet jälleen rukoilivat, ja Herra kuuli heitä kolmannen kerran. Sairas toipui nopeasti ja pääsi kotiin. Mutta demonit eivät antaneet vielä kukaan periksi.

Eräänä päivänä mies huomasi sairastavansa vaikeata sukupuolitautia. Hänet toimitettiin sairaalaan. Lääkärit luulivat löytäneensä syyn kolmeen ensimmäiseen sairauteen ja määräsivät leikkauksen seuraavaksi päiväksi. Sairas yritti estää leikkauksen selittämällä, että hän ei ollut koskaan ollut sillä tavalla tekemisissä naisten kanssa. Hän pyysi apua Jumalalta, ja myös rukouspiiri ryhtyi tukemaan häntä. Yön aikana tapahtui niin valtava toipuminen, että leikkaus peruutettiin. Sukupuolitautien oireet hävisivät yhtä nopeasti kuin ne olivat tulleetkin.

Muutamien päivien kuluttua tapahtui jälleen jotain aivan uskomatonta. Hänen kätensä ja jalkansa vääristyivät niin pahasti, että hän ei kyennyt kävelemään. Hän laahasi itseään kainalosauvojen avulla.

Rukouspiiriläiset tajusivat nyt, että tämä äärimmäisen vaikea sairaus oli demonien vaikutusta. He tulivat vakuuttuneiksi, että kysymyksessä oli loihdinnan aiheuttama kirous. Niinpä veljet tiedustelivat mieheltä asian tätä puolta.

Säädyllystä elämää viettänyt nuori mies ei voinut palauttaa mieleensä mitään erikoista syntiä tai loihdinnan syntiin lankeamista, kun veljet puhuttelivat häntä vakavasti. Mutta veljet kiinnittivät huomionsa hänen lukuisiin salaoppisiin kirjoihinsa. Kirjahyllyt olivat niitä täynnä. Kun rukouspiiriläiset lukivat niitä, he kauhistuivat. Ne olivat sisällöltään maagisia ja spiritistisiä. He selittivät päättäväisesti, että nuoren miehen oli luovuttava salaoppisesta kirjallisuudestaan. Mies ei ilahtunut tästä neuvosta, sillä hän oli sijoittanut paljon rahaa kirjoihinsa.

Rukouspiirin johtaja sanoi hänelle: "Sinä joko luovut kirjoistasi tai jätät edelleen demonien hyökkäysten kohteeksi. Mies antoi periksi. Uuniin sytytettiin tuli, ja kirjoja poltettiin tuntikausia. Omistaja katseli toimitusta ja

valitti jatkuvasti. Viimein hän tarttui arvokkaaseen, nahkakantiseen kirjaan — se oli Jakob Lorberin kirjoittama — ja huusi: "Tätä ei saa polttaa. Minun täytyy säilyttää tämä!"

Rukouspiiriläiset olivat ankaria. He selittivät, että hän ei ikinä selviäisi kauheista vaivoistaan, jos hän säilyttäisi yhdenkin salaoppisen kirjan. Niin tämäkin kirja joutui tulen saaliiksi.

Tuon suuren puhdistuksen jälkeen nuoren miehen tila parani päivä päivältä. Hirvittävät vaivat eivät enää toistuneet. Jonkin ajan kuluttua hän matkusti rukouspiiriläisten kehotuksesta kristilliseen lomakotiin. Sen päivittäinen sielunhoito auttoi häntä löytämään Kristuksen, ja hän koki täydellisen uudistuksen elämässään. Käsien ja jalkojen, heti kirjojen polttamisen jälkeen alkanut tervehtyminen jatkui ja johti täydelliseen paranemiseen.

Tämän ruumiin ja sielun paranemisen jälkeen hän sai suunnittelijan paikan eräässä suuressa liikkeessä. Hän solmi avioliiton ja alkoi elää onnellista avioelämää. Jumalan armosta hänestä tuli Jeesuksen uskollinen opetuslapsi, jonka toiminta tuotti siunausta toisillekin.

Kuuluisa, hyvin tuntemani evankelista on kertonut viimeiset neljä esimerkkiä. Hän antoi ystävällisesti luvan niiden julkaisemiseen.

171. Vuonna 1956 muuan vastanainut pariskunta tuli minua tapaamaan. He olivat katolisia, ja he kertoivat, että heidän asunnossaan kummitteli. He olivat pyytäneet apua omalta papiltaan, mutta tämä ei ollut koskaan kuullutkaan mistään sellaisesta, eikä voinut auttaa heitä.

Aviomies, joka oli suuri, voimakas rakennustyöläinen, kertoi seuraavan tarinan. Määrättyyn aikaan yöstä heidän lukittu ovensa aukeni. He kuuluivat askeleiden lähestyvän lasten huoneen kautta heidän makuuhuoneeseensa. Sitten joku tuli hänen vuoteensa ääreen ja yritti heittää hänet ilmaan. Hän yritti kaikin voimin tehdä vastarintaa, mutta hänen potkunsa ja lyöntinsä eivät auttaneet. Mies sanoi, että hän ei kestänyt sitä enää kauempaa.

Raskaan työpäivän ja yöllisten otteluiden jälkeen hänen voimansa olivat lopussa. Hänen vaimonsa vahvasti kertomuksen. Vaikka häneen ei koskettukaan, joutui hän läpikäymään saman taistelun katselemalla mitä hänen miehelleen tapahtui. He kertoivat vaihtaneensa asuntoa sen takia.

Mutta juuri kun he olivat asettuneet taloksi uuteen kotiinsa, sama hullunmylly alkoi uudelleen. Miehen vuoteesta oli kuulunut naisen äänen huudahdus: "Näetkös, olen löytänyt sinut!"

Totesin, että loihdinnalla oli tekemistä tämän asian kanssa. Miehen edesmennyt äiti oli harrastanut ennustamista ja muita salaisia asioita. Näiden tietojen tultua ilmi, rohkaisin avioparia tekemään synnintunnustuksen ja ottamaan Kristuksen elämänsä. Kehotin heitä käymään säännöllisesti evankelioimiskokouksissamme. Jeesuksen nimeen vetoamisen, hänen nimessään rukoilemisen ja hänen pyhän verensä voiman ansiosta nämä ihmiset pääsivät täysin vapaiksi vaivoistaan.

On syytä korostaa, että miehen yölliset ahdistukset eivät johtuneet seksuaalisista hallusinaatioista, eivätkä ne olleet mielisairaana kuvittelua. Mies oli kaikin puolin täysin terve. Tässä on sellainen ongelma, joka on huomattu lähetyskentillä.

Ne ihmiset, jotka ovat salaoppien rasittamia, kärsivät demonien ahdistelusta. Edellistä tarinaa vastaava ilmiö on "ketturiivaus" Kiinassa. Siitä voi lukea enemmän kirjastani "Seelsorge und Okkultismus" (Sielunhoitoa ja Salaoppeja). Sielunhoitajat ovat kokeneet, että psykiatrinen hoito ei auta tämänlaatuisissa vaivoissa. Ainoastaan Kristus voi vapauttaa kaikesta saatanan vallasta. Golgatan risti seisoo kuin voiton lippu demonien pimeiden hyökkäysten yllä. Tämän todistaa myös katolisen perheen tapaus. Heti kun he antoivat elämänsä hallintavallan Kristukselle, he pääsivät vapaiksi.

W. 172. Kesäkuussa, vuonna 1945, suuressa hädässä oleva nainen tuli pyytämään minulta apua. Hän kertoi minulle seuraavaa. Hän oli menettänyt kaksi tyttölastaan oudolla tavalla. Kun vanhempi tytär oli ollut kuuden viikon ikäinen, hän oli saanut itkukohtauksia, jotka kestivät kunnes lapsi oli 18 viikkoa vanha. Yksikään lääkäri ei voinut löytää syytä siihen, eikä pystynyt auttamaan. Nainen oli kääntynyt mesmeristin puoleen, jonka käsittelyn ansiosta lapsen tila parani. Mutta sen jälkeen alkoi tapahtua kummia.

Eräänä yönä hän huomasi vieressään makaavan lapsen olevan täysin hereillä. Kun hän silitti lapsen päätä, hän tunsi käsissään eläimen turkkia. Hän sytytti

heti valon, mutta mitään tavallisuudesta poikkeavaa ei näkynyt. Lapsi kasvoi kolmen vuoden ja kuukauden ikäiseksi. Hänellä oli uskovainen mieli.

Muutamia päiviä ennen kuolemaansa tyttö sanoi äidilleen: "Äiti, lue Raamattua." Lokakuun 14. päivänä vuonna 1941 aamulla seitsemän aikaan lintu alkoi laulaa ikkunan ääressä. Silloin tyttö kuoli.

Vuonna 1942 nainen odotti jälleen lasta. Eräänä päivänä taloon tuli povari, joka ennusti hänelle: "Te saatte tytön." Tämän tapauksen jälkeen nainen näki kauhean unen. Hirvittävän näköinen nainen tuli hänen luokseen ja kuristi häntä kaulasta sanoen: "Sinä saat vielä tytön, mutta minä surmaan sen taas." Pian sen jälkeen hän synnytti tyttölapsen. Kuusiviikkoisena lapsi sai tukehtumiskohtauksen. Äiti etsi taas apua mesmeristiltä. Lokakuun 18. päivänä vuonna 1944 viserteli lintu jälleen ikkunan edessä. Lapsi tukehtui äitinsä käsivarsille 15 kuukauden ikäisenä. Lasta hoitanut lääkäri ei havainnut mitään tavallisuudesta poikkeavaa.

Vanhin lapsi, 14-vuotias poika oli kuitenkin elossa. Mutta ennustuksen mukaan hän menettäisi hänetkin. Ainoan elossa olevan lapsensa menettämisen tuskassa nainen tuli luokseni Strassburgiin. Hän selitti: "Juuri kun seisoin ovenne edessä, kuulin vierestäni aivan selvästi äänen, joka kehotti minua olemaan menemättä luoksenne.

Ääni sanoi: Mitä sinä täällä teet? Sinähän olet hurskas nainen. Sinut on kastettu ja konfirmoitu, ja sinä käyt sunnuntaisin kirkossa. Mitä muuta sinä haluat? En jaksanut kuunnella tuota kuiskutusta ja nyt olen täällä ja pyydän apuanne."

Keskustelin hetkisen naisen kanssa. Kehotin häntä tekemään synnintunnustuksen ja antamaan elämänsä Jeesukselle. Hän ripittäytyi ja otti Jeesuksen vastaan. Rukouksen jälkeen hänestä tuntui kuin raskas taakka olisi pudonnut hänen harteiltaan. Jeesuksen nimessä julistin hänet vapaaksi synneistään ja sanoin hänelle: "Ole turvallisella mielellä, sinun poikasi elää. Saatanalla ei ole valtaa ottaa poikaasi pois."

Iloisena hän palasi kotiinsa. Ylistäkäämme Herraa Hänen armonsa ja voittonsa tähden. Pojasta tuli elävä kristitty ja erinomainen opettaja. Hän todistaa Vapahtajastaan aina tilaisuuden tullen. Hän on ahkerasti mukana evankelioimiskokousten järjestämisessä kutsuen niihin ihmisiä. Hän järjestää

kuljetuksen näihin tilaisuuksiin ja on siten siunaukseksi lähimmäisilleen. Hänen äitinsä synnytti vielä neljännen lapsen vuonna 1946. Lapsi on tuottanut paljon iloa vanhemmilleen.

Alkuperäiset raskaudet ja huolet hävisivät sen jälkeen, kun äiti antoi elämänsä Kristuksen hallintaan.

Samoin kuin teologien on lääkäreidenkin keskuudessa suuria mielipide-eroavaisuuksia edellä kerrotusta esimerkistä. Lääkäreiden mielestä sellaiset ilmiöt johtuvat psyykkisestä sairaudesta. He selittävät ne immanenteiksi.

Useat teologit, varsinkin Bultmannin koulun kannattajat yhtyvät lääkäreiden mielipiteeseen. Näiden teologien mielestä Uuden Testamentin kertomukset tällaisista asioista ovat oman aikansa tuotetta. He eivät tiedä, että demonien aiheuttamia vaivoja tavataan paljon tänäkin päivänä. En voi yhtyä heihin. Vaikeasti raskautettujen ihmisten sielunhoito osoittaa aivan toista. On olemassa vaivoja, joita lääketieteelliset toimenpiteet eivät poista. Niitä ei voida sivuuttaa myöskään rationaalisella, teologisella selittelyllä. Niihin löytyy ratkaisu ainoastaan Kristuksen kautta.

Edellisessä esimerkissä kuvattiin loihdintasynnin ja sen seurausilmiön, demonien vaikutuksen välinen selvä yhteys. Loihdinta oli parantanut naisen jo lapsena silmäsairaudesta. Hänen ollessaan 18-vuotias, povasi oli ennustanut hänelle vaikeaa sairautta. Näin oli tapahtunutkin. Hän oli sairastanut neljä vuotta tuberkuloosia.

Sielunhoidollisessa keskustelussa kävi ilmi, että hänen äitinsä oli ollut tekemisissä loihdinnan kanssa ja harjoittanut mustaa magiaa. Kävi myös ilmi, että se kylä, josta hänen sukunsa polveutui, oli tunnettu mustan magian pesäpaikka. Jonkin aikaa tämän sielunhoidollisen keskustelun jälkeen minulla oli tilaisuus pitää evankelioimiskokouksia tuossa kylässä. Huolimatta vastustuksesta, jota olin osannut odottaa,

Herra lahjoitti sinne herätyksen. Monet perheet tulivat uskoon. Myös tarinan naisen sukulaiset ottivat Jeesuksen vastaan. Herätyksen yhteydessä useat vaikeat loihdintatapaukset tulivat päivänvaloon. Kristus sai voiton tässä ankarassa taistelussa. Nykyään kylässä on elävä Jeesuksen opetuslasten seurakunta.

173. Vuonna 1954 kävin Strassburgissa asuvan miehen luona. Hän kertoi, että häntä kiusattiin kovasti. Hädessään hän oli kääntynyt seurakuntansa papin puoleen, mutta tämä ei ollut voinut auttaa häntä. Pappi oli antanut hänelle minun osoitteeni. Kun hän kertoi minulle itsestään, vastaukseksi kuului: "Vain Jeesus voi auttaa teitä."

Mies oli jo ollut mielisairaalassa, ja pelkäsi joutuvansa sinne uudelleen. Hänen veljensä oli viettänyt jo useita vuosia mielisairaalassa. Havaitsin, että mies kärsi monista loihdintasynneistä. Hänen lapsuudessaan vanhemmat olivat harjoittaneet loihdintaa. Mies itse oli myöhemmin käynyt selvänäkijän ja merkkien selittäjän luona.

Lyhyen sairautensa aikana hän oli kääntynyt väärän Kristuksen opetuslapsen, Georges Roux de Montflavet'n puoleen. Parantaja pyysi tuomaan kolme pellavaliinaa, jotka hän katoi vihkimäänsä veteen. Sitten hän asetti liinat sairaan ruumiille kolmeen eri paikkaan ja rukoili asettaen kätensä sairaan päälle.

Siitä lähtien miestä oli kiusattu kovasti. Nukkumaan mentyään hän kuuli raaputusta tyynystä ja patjasta, eikä se lakannut, vaikka hän vaihtoi vuodetta. Kysyin häneltä tahtomattani kantoiko hän mitään kaulassaan. Hän myönsi sen, aukaisi paitansa ja näytti minulle kahta amulettia. Toisen hän oli saanut meedion kanssa työskentelevältä mieheltä.

Siinä oli paperin pala, jossa oli mystillisiä merkkejä, ristejä ja sanoja. Toinen amuletti sisälsi kangaspalasen, johon oli ommeltu kupariraha ja sormenkynnen kokoinen pala vahaa. Tämän mies oli saanut luostarimunkilta, jolta hän kerran oli pyytänyt apua. Amuletit oli asetettu hänen rinnalleen juhlallisin vihkimenoin. Hänelle oli myös annettu ylimääräinen pala vahaa, joka hänen piti liottaa kahviin ja juoda.

Otin mieheltä molemmat amuletit ja poltin ne hänen silmiensä edessä keittiönliedessä. Silloin hän pelästyneenä epäili, että tuo toimenpide tuottaisi hänelle yhä enemmän onnettomuutta. Rohkaisin häntä tekemään synnintunnustuksen ja saattamaan elämänsä järjestykseen sekä ihmisten että Jumalan edessä. Hän sanoi olevansa valmis antamaan elämänsä Jumalalle.

Sitten hän teki synnintunnustuksen, joka toi päivänvaloon mitä hirveimpiä

syntejä ja inhottavuuksia. Hän tuli luokseni yhä uudelleen ja uudelleen. Ja aina hän tunnusti uusia syntejä. Näin kului kuukausia. Hänellä oli palautettavana paljon varastettua tavaraa.

Demonit ahdistivat häntä jälleen, mutta viimein hän sai Jumalan rauhan. Nykyään hän käy säännöllisesti kirkossa ja rukouspiireissä. Loihdintasyntien seurauksena tämä mies joutui kärsimään suuresti. Mutta siinä missä ahdistukset ja kahleet ovat tulleet vuorenkorkuisiksi, siinä tulee Herran armo vielä suuremmaksi. Golgatan ristin ympärillä sijaitsevalla voimakentällä tulevat raskaasti kahlehditutkin ihmiset vapaiksi ja iloisiksi.

W. 174. Vuonna 1956 minut pyydettiin antamaan sielunhoitoa leskelle, joka oli jäänyt aivan yksin maailmaan. Ensimmäisellä käynnillään hän kertoi seuraavan tarinan. Hänen miehensä oli työskennellyt rautateillä ja oli kuollut edellisenä vuonna. Hänen ainoa tukensa oli 39-vuotias tytär, joka oli lahjakas ja vastuuntuntoinen. Mutta jonkin aikaa sitten hän oli kummasti muuttunut. Lopulta hän joutui kiinni, kun hän oli kaivamassa haudasta muutamia vuosia sitten kuolleen veljensä ruumista. Hänet vietiin poliisivoimin pois hautausmaalta ja kuljetettiin mielisairaalaan. Hänen kädessään oli ihmisen luu, jonka hän luovutti vasta sairaalassa. Tyttären lähdön jälkeen äiti huomasi, että yksi talon huoneista oli lukittu, eikä siihen löytynyt avainta. Viimein avain löytyi mielisairaalassa olevalta tyttäreltä.

Äiti avasi lukitun huoneen ja löysi sieltä taikakirjoja. Sitten kävi ilmi, että hänen puolisonsa oli harjoittanut salaoppeja yhdessä tyttärensä kanssa. Äiti ei ollut tiennyt mitään omaistensa puuhista. Sain tietää heidän sukulaisiltaan, että tytär oli loihdittu jo lapsena, jolloin hän oli parantunut erilaisista sairauksista. Äiti poltti heti taikakirjat. Samana yönä hän heräsi valtavaan meluun ja iskuun. Hänen makuuhuoneestaan kuului askelia, koputusta ja raapimista. Hädissään hän huusi avukseen Herraa ja luki muutaman rukoushymnin. Silloin äänet tuntuivat kaikkoavan, mutta ne eivät lakanneet, vaan palasivat joka yö.

Keskustelin hänen kanssaan katumuksesta ja uskosta, jolloin hän halusi tehdä synnintunnustuksen. Kehotin häntä luottamaan lujasti Herraan ja pyytämään Hänen apuaan. Sen jälkeen hän sai vähäksi aikaa rauhan. Mutta sitten sain kirjeessä tiedon, että hänen laitansa oli huonosti. Hänellä ei ollut

enää rauhaa. Polvistuin Herran eteen ja sain varmuuden mennä tapaamaan naista. Paikan päällä huusin avuksi Jeesuksen Kristuksen nimeä ja Hänen verensä voimaa. Käsinkin henkien lähteä talosta heti paikalla Jeesuksen nimessä. Siitä päivästä lähtien talossa oli rauhallista. Tässä vaikeassa tapauksessa kävivät toteen sanat: "Hän käänsä saastaisia henkiäkin, ja ne tottelevat häntä" (Mark. 1:27). Kiittäkäämme Herraa siitä, että Hän tänäkin päivän johtaa vangitut vapauteen.
W.

IV MITÄ UUSI TESTAMENTTI SANOO

Tarkastelemme nyt esimerkkejä vapautumisesta Uuden Testamentin valossa. En käsittele vapautumista kovin yksityiskohtaisesti, koska olen perusteellisesti syventynyt aiheeseen kirjassani "Seelsorge und Okkultismus" (Sielunhoitoa ja salaoppeja) ja kirjassani "Onko paholainen olemassa?".

a. Salaoppien rasittaman ihmisen sielunhoidollisessa käsittelyssä on tehtävä äärimmäisen huolellinen diagnoosi. Mielisairaat henkilöt tarvitsevat sielunhoidon lisäksi lääketieteellistä apua. Salaoppien rasittamat henkilöt kuuluvat yksinomaan sielunhoidon piiriin. Se edellyttää kuitenkin ainoastaan Jumalan voimalla työskentelevää sielunhoitajaa. Mielisairaat ja salaoppien vaivaamat ihmiset voidaan selvästi erottaa toisistaan. Psykiatrit ja psykoterapeutit eivät ymmärrä tätä, koska he luonnontieteilijöinä hyväksyvät vain puhtaasti fysikaaliset lait. Ainoastaan elävässä uskossa olevat psykiatrit muodostavat poikkeuksen. (Fil. 2:27, 1 Tim. 5:23, 2 Tim. 4:20).

b. Kristus yksin voi vapauttaa ihmisen salaoppien kahleista. Jos salaoppien rasittama ihminen ei halua seurata Kristusta hänen on turha odottaa helpotusta missään muodossa. (Kol. 2:15, Ef. 6:16-17).

c. Synnintunnustusta ei pidä vaatia lainomaisella tavalla, mutta on tärkeätä rohkaista ja neuvoa ihmistä tekemään se. Synnintunnustushan merkitsee juuri salattujen asioiden tuomista Jumalan kasvojen eteen. (Jaak. 5:16, Apt. 19:18).

d. Irtisanoutumisella on merkittävä osuus vapautumisessa. Se on ollut kristillisen kirkon käytössä pian 2000 vuotta. Se voidaan pukea esimerkiksi

seuraavaan muotoon: "Jeesuksen Kristuksen nimessä minä sanoudun irti sinusta saatana. Minä sitoudun Jeesukseen Kristukseen, Herraani ja Vapahtajaani tässä ajassa ja ikuisuudessa." Näin rukoillen salainen sopimus pimeyden valtojen kanssa raukeaa virallisesti ja laillisesti. Tätä irtisanoutumista ei saa kuitenkaan koskaan ymmärtää tai käyttää maagisesti. Sen täytyy tulla sydäimestä ja turvautua Herran armoon. (Matt. 6:7).

e. Jeesuksen nimessä rukoilemista ei saa koskaan suorittaa ajattelemattomasti ja hätäisesti. Jos niin tehdään, voi salaoppien rasittaman henkilön mielessä syntyä ajatus riivauksen itesuggeroinnista. Rukoileminen ilman Jumalan auktoriteettia on hyödytöntä. (Apt. 19:13-17, 16:18).

f. Paastoaminen ja rukous ovat kaksi erityistä apukeinoa. (Matt. 17:21). Myös rukouspiiri on suositeltava (Matt. 18:19). On olemassa kristittyjä, jotka kaikessa hiljaisuudessa, kenellekään mainitsematta pitävät rukous- ja paastopäiviä, ja rukoilevat erityisten tarpeitten puolesta. Pieni rukouspiiri on erittäin merkityksellinen. Salaoppien rasittama henkilö voidaan ottaa mukaan sellaiseen rukouspiiriin, jossa kaksi tai kolme uskollista rukoilijaa rukoilee erityisesti hänen puolestaan. Rukouspiirin olisi hyvä kokoontua kaksi tai kolme kertaa viikossa. Rukoilemista pitäisi jatkaa niin kauan, että salaoppien kahlehtima ihminen tulee vapaaksi.

g. Vapaaksi päässeän henkilön olisi syytä pysyä valppaana. Poisajetuilla voimilla on nimittäin taipumus palata takaisin. (Luuk. 11:24). On välttämätöntä pukeutua Jumalan koko sota-asuun. (Ef. 6:16). Jos joku joutuu uudelleen kiusatuksi, hänen on heti asetettava itsensä Jeesuksen veren suojelukseen (1 Piet. 1:2). Sielunhoitoon hakeutuminen on aina hyvä asia. Mutta on parasta kääntyä sellaisen sielunhoitajan puoleen, jolla on jonkin verran kokemusta salaoppisella alueella. Vapautuneen ihmisen paikka on myös seurakunnassa, jossa Jumalan sanaa kunnioitetaan, jossa rukoillaan ja murretaan leipää yhdessä (Apt. 2: 42). Tuulessa aaltoileva vehnänkorsi on suuressa määrin riippuvainen toisista vehnänkorsista, jotta se pystyisi pystyssä. Jos se kasvaa muista erillään, se taittuu ja tuhoutuu. (Ef. 3:10.) Yksi asia on ehdoton: Lopullinen voitto kuuluu Herralle. "Herran oikea käsi on kohotettu, Herran oikea käsi tekee vahvaksi."

Jeesuksen seurakunta vaelttaa koko maailman ylittävällä sillalla. Sen toinen

tukipylyvänsä lepää Golgatan ja pääsiäisaamun perustuksella, ja toinen lepää Jeesuksen toisen tulemisen ja Jumalan suunnitelmien lopullisen toteutumisen perustuksella. Sillan alla kuohuu ja hautuu saastainen ja iljettävä virta. Pahat höyryt kohoavat siitä. Seurakunta jatkaa kulkuaan saatanan petoksen myrkyllisten pilvien läpi. Vaara on alati olemassa, vaikka se kätkeytyy — toisinaan niin houkutteleviin — myrkyllisiin tuuliin. Todella monet joutuvat sumuun, kadottavat päämääränsä, menettävät otteensa ja syöksyvät porisevaan suohon. Tätä kuvataan sanoilla: "Velhojen ja epäjumalainpalvelijain ja kaikkien valhettelijain osa on oleva siinä järvessä, joka tulta ja tulikiveä palaa" (11m. 21: 8). Seurakunta kysyy usein hämmentyneenä: "Mikä totuus?" Sillalla käyvää kulkuetta uhkaavat aina alhaalta tulevat kiehuvat höyryt. Sillalla on lukeman joukko vartijoita. He kutsuvat ja viittovat marssijoita sen Ainoan luokse, joka voi sanoa itsestään: Minä olen Tie, Totuus ja Elämä." Valppaat marssijat pääsevät Jumalan armosta päämääräänsä. Tulijoiden korviin kantautuu valtava voitonhymni: "He ovat voittaneet saatanan Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta" (Ilm. 12:11).

"Herra Jeesus kun täällä vain kanssamme on,
Emme kauhistu vastustajaamme.
Viha vaikka on vastaamme sammumaton,
Niin me turvaamme puolustajaamme.
Vaikka kaita on tie Ja se taistohon vie,
Meille Jeesus on turva ja kilpi.
Siis me uskossa vaan käymme taistelemaan.
Pyhä on tämä tie, pois jo vilppi."